Пли-ве-сна-ми-ве-чір,
Ледве вії мружить,
Синяву мережить
Хмарами байдуже.

Тихо ти… Холоне
Обрій злотожеврий,
В пристані – долоні
Простині рожеві.

Глянь-мо-ре-сто-рани
В літеплі відбило,
І ковза в безкраї
Пароплав безсило.

Хоче у безмежі
У казки заплисти,
Стежать міста вежі
Й хмарки золотисті.

Прощавай же, милий,
Може буря буде,
Сколихнуться хвилі,
Мов кошлаті груди.

Замутять бурдою
Хмари бородаті,
А вітри з водою
Будуть танцювати.

Збісять дикі вали,
Загримлять поганці,
Може й пароплава
Дно візьме у бранці.

А тим часом вечір
Мрійно зорі лічить,
І встає стареча
Ніч.